

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/296/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512212989
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512212989.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: X. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. X., Z. XXXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom prešov, Námestie legionárov 5, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 708,64 eur s príslušenstvom o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 21.03.2013 č.k. 14C/244/2012-55 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 141,79 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 40,23 eur na účet advokáta JUDr. Igora Šafranka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej iba súd prvého stupňa) uznesením z 21.03.2013 konanie zastavil, rozhodol, že vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,79 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti uznesenia a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 35,30 eur prostredníctvom príslušného Daňového úradu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Výrok o zastavení konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože pred začatím pojednávania navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a uviedol, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil navrhovateľ tým, že zobral návrh späť, preto je povinný odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nahradiť vzniknuté trovy konania. Odporca si žiadne trovy neuplatnil, preto vo vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 141,79 eur. Súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy za 2 úkony právnej služby 51,45 eur, k tomu režijný paušál 2 x 7,63 eur a DPH vo výške 20 %. celkom priznal trovy konania v sume 141,79 eur. O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd prvého stupňa podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 72/1991 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ, a to iba proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, združenia majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Odvolateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a budú v danej oblasti materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ poukazuje na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode, ale len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Odvolateľ je toho názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Poukazuje na viacero rozhodnutí krajských súdov, v ktorých bol podobný právny názor potvrdený.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník uvádza, že má právo na zástupcu z rovnakých dôvodov, z akých ho má žalobca. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Vedľajší účastník je občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov a má právo vystupovať na základe princípu rovnosti zbraní. Uvádza, že samotná skutočnosť, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je medzi účastníkmi sporná. Konanie bolo zastavené potom, čo vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť. V ďalšej časti poukazuje na prax žalobcu počas spotrebiteľských sporoch a na postavenie a úlohy vedľajšieho účastníka. K námietke, že združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, vedľajší účastník upresňuje, že má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Podľa jeho názoru je však právne irelevantné, či právny subjekt, ktorý účastníkom konania má alebo nemá právne vzdelanie, resp. má členov s právnickým vzdelaním. V ďalšej časti odvolania vedľajší účastník cituje z viacerých rozhodnutí odvolacích súdov vo vzťahu k právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a cituje niekoľko desiatok spisových značiek rozličných rozhodnutí v podobných veciach.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolaním bol napadnutý iba výrok uznesenia, ktorým bolo navrhovateľovi uložené zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 141,79 eur.

Konanie vo veci samej bolo zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bez uvedenia dôvodu, čo sa považuje za jeho procesné zavinenie za zastavenie konania. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, ak o trovách konania rozhodoval podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. Vychádzajúc zo zásady, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 O.s.p.), je potrebné vyvodiť aj záver, že ak vzniklo právo na náhradu trov konania účastníkovi konania, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, má vedľajší účastník rovnaké právo na náhradu trov konania. Jedným z druhov trov konania je podľa § 137 O.s.p. aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Odvolateľ v zásade nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie. Odvolací súd k tomu dodáva, že právo na právnu pomoc vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

V občianskom súdnom konaní sa účastník môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Vychádzajúc zo zásady, že vedľajší účastník má v

konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, je nespochybniteľné právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie advokátom.

Pokiaľ účastníkovi konania vrátane vedľajšieho účastníka vznikol nárok na náhradu trov konania, je povinnosťou súdu skúmať účelnosť vynaloženia trov, pretože každý účastník vrátane vedľajšieho účastníka má právo iba na náhradu účelne vynaložených trov.

Vedľajší účastník si uplatnil nárok na náhradu za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastupovania a podanie vyjadrenia. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že tieto úkony je možné považovať za úkony účelne vynaložené na bránenie práva odporcu, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada za ich vykonanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania 20.09.2012 a podal písomné vyjadrenie 26.11.2012, ktoré bolo doručené navrhovateľovi. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť až po nariadení pojednávania dňa 21.03.2013 pred jeho začatím. Aj napriek tomu, že navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu neuviedol, z obsahu spisu je zrejmé, že sa tak stalo až po doručení vyjadrenia vedľajšieho účastníka, v ktorom tento vzniesol námietku premičania.

Preto súd prvého stupňa správne rozhodol, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu za dva úkony právnej služby v celkovej sume 141,79 eur.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov proti navrhovateľovi.

Trovy odvolacieho pojednávania pozostávajú z jedného úkonu právnej pomoci - vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa vo výške 1/2 tarifnej odmeny (25,73 eur), režijného paušálu 7,81 eur a DPH vo výške 20 %. Celkové trovy vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní predstavujú sumu 40,25 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. trovy je povinný navrhovateľ zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.